

A Győri Ítéltábla a Kerekes és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt I.r. és II.r. felpereseknek a Dr. Szabó István Tamás Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen tisztességtelen szerződési feltételek érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Győri Törvényszék 2016. december 7. napján kelt P.20.450/2015/26. számú ítélete ellen a felperes részéről 27. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg egyetemlegesen az alperesnek 15 napon belül 19.050. (Tizenkilencezer-ötven) Ft másodfokú perköltséget, továbbá - az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívása alapján - az állam javára 83.200. (Nyolcvanháromezer-kétszáz) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint 2008. december 29. napján az alperesi pénzügyintézet mint kölcsönadó és a felperesek mint adósok között deviza (euró) alapú kölcsönszerződés jött létre, melynek keretében az alperes 30.278. euró kölcsönt nyújtott a felpereseknek. A kölcsönt a felperesek 300 részletben voltak kötelesek visszafizetni, az első részlet 2009. február 15. napján volt esedékes. A havi törlesztő részlet (tőke + kamat) 253,88 euró volt, a teljes hiteldíj-mutató 10,13%.

A **szerződés III/5. pontjában** a felek megállapodtak abban, hogy az adósok a kölcsön folyósításakor a folyósított kölcsön összege után **folyósítási jutalékot** fizetnek, melynek mértéke a szerződéskötés időpontjában hatályos hirdetmény szerinti 1,5%, de maximum a hirdetményben megjelölt maximált összeg.

A szerződés mellékletét képezte a **„külföldi devizában történő finanszírozás általános kockázatairól szóló tájékoztatás"**, melyet aláírásukkal a felperesek elláttak. Ez rögzítette, hogy a szerződésben választott idegen deviza átváltási aránya - árfolyam - a napi piaci mozgások hatására változhat és egy esetleges kedvezőtlen árfolyamváltozás/emelkedés előre nem látható és előre ki nem számítható többletköltséget okozhat. Amennyiben a finanszírozás devizanemének a forinttal szemben nő az árfolyama, úgy növekedik a finanszírozás - ellenértéke - a tőkeösszeg és kamatainak (törlesztő részleteinek) megfizetéséhez ebben az esetben magasabb forint szükséges - tehát ebben az esetben a felvett devizahitel visszafizetéséhez több forintot kell - a megfelelő devizanemre átváltva felhasználni. A tájékoztató tartalmazta, hogy az alperes nem tud felelősséget vállalni arra, hogy a piac kedvezőtlen alakulása miatt az adósoknál adott esetben bekövetkező többletterhet átvállalja. Különösen nem vállal kötelezettséget arra, hogy az adóst egy esetlegesen bekövetkezett kedvezőtlen változásról tájékoztassa.

A **szerződés VII/2. pontja** rögzítette a felperesek kifejezett nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy a bank felvilágosítást adott arról, hogy a kölcsönnek jelentős **árfolyamkockázata** lehet abban az esetben, ha az árfolyam jelentősen változik, a kölcsön fedezete pedig nem EUR forrás. A felperesek nyilatkoztak arról, hogy a tájékoztatást megértették és ezen információ tudatában is igénybe kívánják venni a kölcsönt.

A törlesztő részletek fizetésének elmaradása miatt az alperes a kölcsönt felmondta. A felek között az elszámolás megtörtént.

* * *

A **felperesek módosított keresetükben** a kölcsönszerződés **VII/2. pontja** (árfolyamkockázat vállalása), illetve **III/5. pontja** (folyósítási jutalék) **tisztességtelenség** miatti semmiségének megállapítását kérték azzal, hogy a bíróság a szerződést a szerződéskötésre visszamenőleges hatállyal nyilvánítsa érvényessé (253,88 euró/ havi törlesztő részletet 2008. december 29-i 266,61.Ft/euró MNB árfolyamon számolva), havi 67.689.Ft törlesztő részlet alapul vétele mellett, s ekként a felperesek lejárt tartozását 1.039.734.Ft-ban állapítsa meg.

Az árfolyamkockázat áthárításának tisztességtelensége körében arra hivatkoztak, hogy a kockázatfeltáró nyilatkozat, illetve a szerződésben foglalt rendelkezés csak formai kockázatfeltárás, az semmilyen érdemi információt nem tartalmaz. Fogyasztóként az alperes tájékoztatása és a szerződéskötéskori köztudomású információk ismeretében alappal bízhattak abban, hogy az árfolyamkockázat kezelhető, így a szerződésben kikötött „határtalan kockázat” tisztességtelen szerződési kikötésnek minősül, mely a felek jogviszonyában nem alkalmazható. Utaltak a **Magyar Bankszövetség 2006. január 26-i tájékoztatására**, mely szerint a devizakölcsönök kamatelőnye 270.Ft/EUR árfolyamnál olvad el, árfolyam ingadozás csak rövidebb távon várható, hosszabb időszakra a forint erősödésére lehet számítani. Emellett a hitelezési ügyintéző azon tájékoztatása, mely szerint a törlesztő részlet jelentősen nem emelkedhet meg és fel sem merülhet a visszafizetés meghíúsulása, alapvetően hozzájárult tévedésükhöz. **Az alperes fenti magatartásával megtévesztette a felpereseket.**

Alappal remélhették, hogy a törlesztő részletek emelkedése nem haladja meg a rezsivel csökkentett havi jövedelmük összegét, azaz a hitelképességüket és az árfolyamváltozás kockázata a teljesítőképességük korlátain belül marad. Az alperes által elvégzett hitelvizsgálat is azt a látszatot keltette, hogy bár fennáll az árfolyamkockázat, de az korlátozott. A felperesek alappal bíztak abban, hogy az alperes betartja az ún. „óvatos működésre” vonatkozó szabályokat (rég. Hpt.13., 70. és 78.§-a). Az alperesnek az árfolyamtrendeket is vizsgálnia kellett, ez következik a 244/2000. (XII.24.) Kormányrendeletből.

A **folyósítási jutalék** kapcsán kifejtették, hogy e címen olyan díjat követel az alperes, mellyel nem állítható szembe külön szolgáltatás. A szerződés viszonyossága kapcsán hivatkoztak a régi Ptk.198.§ (1) bekezdésében foglaltakra, mely szerint a szerződésből kötelezettség keletkezik a szolgáltatás teljesítésére és jogosultság a szolgáltatás követelésére. A kölcsön ellenszolgáltatása a kamat, magában foglalja a kölcsön kezelését és nyilvántartását, így a kamaton felül további díj ugyanazon szolgáltatásért nem kérhető, az ezt sértő szerződési feltétel tisztességtelen. Ez következik a Kúria 2/2014. PJE határozata 3. pontjából is.

Arra is hivatkoztak, hogy az üzletszabályzat nem került a részükre átadásra. A régi Hpt.210.§ (1) bekezdése szerint az üzletszabályzaton rajta kell lenni mindkét fél aláírásának, enélkül az nem része a felek szerződésének.

* * *

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperesek minden alap nélkül állítják, hogy nem kaptak az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatást. Ezt cáfolja a felperesek által alá írt „külföldi devizában történő finanszírozás általános kockázatairól szóló tájékoztató”, illetve a szerződés VII/2. pontja. A kockázat áthárításának tisztességtelensége körében a 6/2013. és 2/2014. PJE határozatában foglaltakra hivatkozott.

A folyósítási jutalék vonatkozásában rámutatott arra, hogy a felperesek esetében a kölcsön folyósításakor folyósítási jutalék nem is került felszámításra. Tévesnek minősítette a felperesek azon érvelését, hogy a kölcsönszerződés esetében kizárólag kamat a szolgáltatás ellenértéke, ezen felül más díj nem számítható fel. E körben utalt a régi Ptk.232.§ (1) bekezdésére, az új Ptk.6:47.§-ára, illetve a régi Hpt.2. számú melléklete 3/7. pontjára. Az utóbbi értelmében a már igénybe vett pénz használatáért, kockázataért fizetendő pénzösszeg a kamat, ami nem foglalja magába feltétlenül a kölcsön nyújtásával kapcsolatosan a hitelintézetnél felmerülő valamennyi díjat és költséget, így a kölcsön folyósításával kapcsolatos banki szolgáltatások ellenértékét sem.

Rámutatott, hogy miután maga a jogszabály is lehetővé teszi a kölcsönszerződésben a kamaton felül más díj kikötését is (rég Hpt.212.§ (2) bekezdés, Fhtv.28.§ (5) bekezdés), emiatt a folyósítási jutalék kikötése nem sérti a szerződéses szinallagma elvét. A folyósítási jutalék tényleges banki szolgáltatások ellenértéke, hiszen bankkölcsön esetében a folyósítás nem csupán a pénznek a kölcsönt felvevők részére történő rendelkezésre bocsátását jelenti, hanem egy komplex szabályozott pénzügyi folyamatot. Ez magában foglalja az ügyféllel való kapcsolatfelvételt, a banki ügyintézkést, a hitelkérelem összeállításában történő segítségnyújtást, a hitelképesség előzetes vizsgálatát, a KHR nyilvántartásból történő adatlekvást, kockázatelemzést, szerződéses dokumentáció előkészítését, informatikai rendszerek használatát, az adminisztrációs, adatfeldolgozási, egyéb kiegészítő tevékenységeket, a pénz bankszámlára történő átutalását, jóváírását. Ezekkel összefüggésben az alperes oldalán olyan további többletköltségek merültek fel, melyek a már igénybe vett pénz használatáért, kockázataért fizetendő kamatban nem térülnek.

* * *

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felpereseket, hogy fizessenek meg az alperesnek egyetemlegesen 127.000.Ft perköltséget, továbbá az államnak külön felhívásra 62.400.Ft feljegyzett eljárási illetéket.

Az árfolyamkockázat vonatkozásában kiindulási alapként rámutatott, hogy a felek szerződése fogyasztói szerződésnek, a támadott szerződési kikötés pedig általános szerződési feltételnek tekintendő.

Kiemelte, hogy a **Kúria 2/2014. PJE határozat 1. pontja** értelmében a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződés árfolyamkockázatot a fogyasztóra telepítő rendelkezésének tisztességtelensége főszabályként nem, csak akkor vizsgálható, ha az az általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára nem volt világos, nem volt érthető. Amennyiben a pénzügyi intézmény által nyújtott tájékoztatásból egyértelműen felismerhető volt az átlagos fogyasztó

mércéjén keresztül megítélt konkrét fogyasztó számára, hogy az árfolyamkockázat **korlátozás nélkül kizárólag őt terheli** és hogy az árfolyam ránézve kedvezőtlen változásának **nincs felső határa**, úgy a vizsgált kikötés tisztességtelensége a Ptk.209.§ (5) bekezdésében foglaltak alapján nem állapítható meg.

A felperesek a kockázatteltáró nyilatkozatokat aláírásukkal igazoltan megkapták, emiatt az volt vizsgálendő, hogy maga a nyilatkozat és a szerződés támadott rendelkezése megfelel-e tartalmában a jogszabályi előírásoknak, a jogegységi határozatban foglaltaknak, illetve bírói gyakorlat által kimunkált követelményeknek. E követelmény a perbeli esetben teljesült, a nyilatkozat összességében nem hagy kétséget a felől, hogy az árfolyamváltozásnak a kölcsön törlesztésére kedvezőtlen hatása lehet és a felől sem, hogy ezt az adósnak kell viselni. A tájékoztatás nem tartalmaz olyan rendelkezést, hogy az árfolyamváltozás kedvezőtlen hatása csak bizonyos mértéken belül terheli a fogyasztót, így a tájékoztatóból kitűnően a kedvezőtlen változásnak felső határa nincs.

Nem találta bizonyítottnak a felperesek azon állítását, hogy a banki ügyintézők a kockázatteltáró nyilatkozáttal ellentétes tájékoztatást adtak a szerződéskötés során. A hitelbírálatnál csak azokat a körülményeket vizsgálhatta az alperes, melyekről a hitel folyósítása során tudomással bírt. Az pedig nyilvánvaló, hogy az árfolyamváltozás pontos mértékét és hatását ő sem láthatta előre. A bankszövetség tájékoztatójában foglaltaknak amiatt nincs jelentősége a jogvita elbírálása szempontjából, mert a tájékoztatást nem az alperes nyújtotta, a más által adott tájékoztatás pedig nem róható a terhére.

A folyósítási jutalék kapcsán kifejtette, hogy a konkrét ügyben ugyan folyósítási jutalék nem került felszámításra, azonban e körülmény nem zárja ki annak lehetőségét, hogy az arra vonatkozó kikötést a fogyasztó tisztességtelenség címén megtámadhassa.

Rámutatott, hogy a **Hpt. 2. számú melléklete 10.3. pontja** értelmében a hitel és pénzkölcsön nyújtására irányuló pénzügyi szolgáltatási tevékenység magába foglalja a hitelképesseg vizsgálatát, a hitel- és kölcsönszerződések előkészítését, a folyósított kölcsönök nyilvántartását, figyelemmel kísérését, ellenőrzését, a behajtással kapcsolatos intézkedéseket. A Hpt. 2. számú melléklete 3.7. pontja szerint a kamat az igénybe vett kölcsön használatáért, kockázataért fizetendő, ugyanakkor a fentiek szerint definiált hitel és pénzkölcsön nyújtására irányuló pénzügyi szolgáltatási tevékenység ennél tágabb körű, így nem vonható le olyan következtetés, hogy a kamaton felül további díj nem kérhető. Kiemelte, hogy a Hpt. több rendelkezése maga is utal arra, hogy a pénzintézet a hitelszerződésben a kamaton kívül egyéb díjat is kiköthet, emiatt a Hpt. elő is írja azt, hogy a pénzintézetek ezeket a díjakat a szerződésben pontosan fel kell, hogy tüntessék.

* * *

Az ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést elsődlegesen annak keresetük szerinti megváltoztatása, másodlagosan - arra az esetre, ha a tényállás hiányában nem tudna a másodfokú bíróság érdemben dönteni, úgy a Pp.252.§ (2) bekezdése alapján - az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése iránt. Fellebbezésük indoklásaként az elsőfokú eljárásban előadottakra utaltak. Utóbb kérték a per tárgyalásának felfüggesztését a .../17. ügyszám alatt kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárásra tekintettel.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helyes indokai alapján történő helybenhagyását kérte. Fenntartotta az elsőfokú eljárás során általa előadottakat, rámutatott, hogy a fellebbezés nem felel meg a Pp.235.§ (1) bekezdésében foglaltaknak.

A felperesek fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, érdemi döntése - indokaira is kiterjedően - helytálló, azt az ítéletábra a felperesek által az elsőfokú eljárásban kifejtett indokokra tekintettel csupán az alábbiakkal kívánja kiegészíteni.

I.

Az üzletszabályzat átadása és aláírása:

A kölcsönszerződés VII.13. pontjában a felperesek kijelentették, hogy a bank üzletszabályzatának és hirdetményének rendelkezéseit megismerték, azokat magukra nézve kötelezőnek fogadták el. A Ptk.205/B.§ (1) bekezdése értelmében a szerződés részét képező **üzletszabályzat** vonatkozásában nincs jelentősége annak, hogy az átadásra, s a felperesek részéről külön aláírásra került-e. Az alperes szerződési gyakorlata ennek hiányában is megfelel a Hpt.210.§ (1) bekezdésében foglalt alakszerűségi követelménynek. (Ekként foglalt állást az alperes hasonló tartalmú szerződése kapcsán a Győri Ítéletábra Pf.IV.20.005/2016/7. számú ítéletében)

II.

Az árfolyamváltás kockázata:

Az árfolyamváltás kockázatával összefüggő nem megfelelő tartalmú, hiányos vagy félrevezető tájékoztatás tényét és azt, hogy ennek következtében a szerződés árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése számára nem volt világos és érthető, a fogyasztónak kell bizonyítania. (2/2014. Polgári Jogegységi Határozat 1. pont indokolása)

Az irányadó jogszabályi rendelkezések (régi Hpt.203.§ (4) bekezdése) és bírói gyakorlat (Kúria 2/2014 PJE 1. pont) fényében helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság, hogy a kölcsönszerződés szövegéből (a VII. fejezet „euró klauzula” 2. pontja), illetve a szerződés mellékletét képező „a külföldi devizában történő finanszírozás általános kockázatairól szóló tájékoztatás” alapján a felperesek számára **világos és érthető** kellett, hogy legyen, hogy a devizaalapú kölcsön felvételével a szerződésből fakadó **árfolyamkockázat egészében és felső határ nélkül őket terheli**, így a kockázat bekövetkezése adott esetben jelentős mértékben megnövelheti a fizetési terheiket. Az árfolyamváltás kockázatáról nyújtott tájékoztatásnak elegendő a fentieket tartalmaznia, **nem kell kitérnie arra, hogy az adós kötelezettsége meghaladhatja a teljesítőképességét**. Ilyen tájékoztatás nyújtására az alperesnek lehetősége sem lett volna, ugyanis csak arról adhatott tájékoztatást a vele szerződő felpereseknek, amivel a szerződéskötés időpontjában maga is reálisan számolhatott.

A fenti dokumentumok szövegével szemben a felperesek keresete akkor vezethetett volna eredményre, ha - az elsőfokú bíróság által a **Pp.3.§ (3)** bekezdésében foglaltaknak megfelelő tartalommal nyújtott bizonyítási teher kiosztását követően - sikerrel tudták volna igazolni azt, hogy a szerződés egyértelmű megfogalmazása ellenére, az alperestől kapott külön tájékoztatás alapján mégis alappal gondolhatták úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, annak nincs reális valószínűsége, vagy az bizonyos mértékben korlátozott (van egy maximuma). Ebben az esetben a szerződés nem megfelelő (téves, félreérthető, nem egyértelmű) tájékoztatással érintett rendelkezése tisztességtelen, mely a szerződés részleges vagy teljes érvénytelenségét eredményezheti. Az

elsőfokú eljárás során meghallgatott volt alperesi banki alkalmazott tanúvallomása azonban nem támasztotta alá a felperesek fentiekre vonatkozó előadását.

A teljesség kedvéért mutat rá az ítéletábra, hogy a II. r. felperes által állított, az árfolyamváltozás kockázatát elbagatellizáló, csupán általánosság szintjén mozgó, konkrét pénzügyi, gazdasági elemzéseket, számszaki kimutatást nélkülöző alperesi alkalmazotti kijelentés - az írásban rögzített szerződési tartalomból felismerhető kockázati tényezővel szemben - bizonyítottsága esetén sem tűnhetett volna hitelt érdemlőnek - egy általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintően eljáró átlagos fogyasztó számára.

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra is, hogy az alperesi pénzügyi intézmény önmagában a **hitelbírálat elvégzésével sem téveszthette meg** a kockázat fennállta, annak viselésére vonatkozó kötelezettség és korlátlan mértéke tekintetében a felpereseket. Ennek során a pénzügyi intézmény csak azon körülményeket mérlegelhetette, melyről a hitel folyósítását megelőzően tudomással bírt, illetve amit maga is reálisan előre láthatott. A PSZÁF által a Kúria részére 2013. május 31-én adott tájékoztatás szerint a 2001-2008 közötti időszakban a pénzügyi intézmények sem láthatták előre a jövőbeni árfolyamváltozásnak sem a mértékét, sem az irányát. Ezen időszakban a Magyar Nemzeti Bank stabilitási jelentései sem utaltak jelentős árfolyamváltozásra. (6/2013. PJE 3. pont indokolása)

Helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság arra is, hogy a Bankszövetség által adott tájékoztatónak - mint harmadik személy magatartásának - a kikötés tisztességtelensége szempontjából jelentősége nincs. A teljesség kedvéért mutat rá az ítéletábra, hogy egyebekben pedig életszerűtlennek tartja azt, hogy a felperesek a Bankszövetség tájékoztatójának ismeretében kötötték volna meg a szerződést. A kölcsön felvétele során értékelt szempontok között erre még csak nem is utalt személyes meghallgatása során a II. r. felperes (15. sorszám alatti jegyzőkönyv 1-3. oldal), az alábbi peradatok pedig éppen a kellő tájékozódás és körültekintés hiányára utalnak az adósok oldalán.

A jóhiszeműség és tisztesség követelményének, illetve az együttműködési kötelezettségnek megfelelően elvárható a fogyasztótól, hogy a nagy összegű és hosszú távú pénzügyi ügylet jellegéhez, illetve a vállalt kockázat mértékéhez igazodóan tájékozódjon a szerződés megkötése előtt. Így a szerződési feltételeket tartalmazó okiratot az átlagfogyasztótól elvárható gondossággal át kell tanulmányoznia, és ha a szerződésben olyan rendelkezéseket észlel, amelyeket nem ért, megfelelő magyarázatot igényelhet. (6/2013. PJE 3. pontjának indokolása) A konkrét esetben a II. r. felperes nyilatkozatából egyértelmű, hogy még a minimálisan elvárható körültekintésre, a kockázatteljesítő nyilatkozat megfelelő áttanulmányozására sem került sor a felperesek részéről. (15. sorszám alatti jegyzőkönyv 2. oldal 5. bekezdés)

III. **Folyósítási jutalék:**

Minden alap nélkül hivatkoztak a felperesek arra, hogy a folyósítási jutalék mögött nem áll banki szolgáltatás, illetve, hogy a hitelező költségeit kizárólag az ügyleti kamatba beépítve érvényesítheti.

A hitelezési gyakorlatban általánosan bevett, hogy a hitelszerződés megkötésével kapcsolatos banki költségekért a hitel létszakaihoz igazítottan ellenszolgáltatás fizetendő, mely a kölcsön folyósításig felmerülő banki adminisztráció költségei esetében a folyósítási jutalék (díj), míg a már folyósított hitel futamideje alatt felmerülő banki adminisztráció költségei esetében a kezelési költség.

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a folyósítási jutalék kikötését nem zárták ki, sőt kifejezetten lehetővé tették a felek szerződésére irányadó jogszabályi rendelkezések. A régi Hpt. 2. sz. melléklete 10.3. pontja szerint a hitel és pénzkölcsön nyújtására irányuló pénzügyi szolgáltatási tevékenység a **hitelképesség vizsgálatával, a hitel és kölcsönszerződések előkészítésével**, a folyósított kölcsönök nyilvántartásával, figyelemmel kísérésével, ellenőrzésével, a behajtással kapcsolatos intézkedéseket is magában foglalja. A régi Hpt.2. számú melléklete III/7. pontja is úgy definiálja a kamat fogalmát, hogy amellet lehetővé teszi díjak és költségek - közöttük folyósítási jutalék - felszámítását is. A Hpt.212.§ (2) bekezdése értelmében a teljes hiteldíjnak - egyebek mellett tartalmaznia kell a folyósítási jutalékokat, továbbá a pénzügyi szolgáltatási tevékenység költségei a THM rendelet 8. § /1/ bekezdése értelmében a THM számításánál is figyelembe veendőek.

A jogalkotó még a közelmúlt jogszabály módosításai kapcsán sem minősítette tisztességtelennek, sőt megerősítette a folyósítási jutalék felszámíthatóságát. A 2015. 02. 01. napjától hatályos hitelezésre vonatkozó jogszabályi rendelkezések módosítása kapcsán a fogyasztónak nyújtott hitelről szóló **2009. évi CLXII. törvény** 28. § /5/ bekezdése szerint - mely a 2004. május napja után kötött, meg nem szűnt fogyasztói szerződésekre is alkalmazandó-, a hitelező jogosult a hitel folyósításával közvetlenül összefüggő, szerződésben meghatározott költségeinek folyósítási díjként történő megtérítésére. A törvény **33. § /5/ bekezdése** ugyanakkor akként rendelkezik, hogy azok a költségek és díjak, amelyek a Mód. tv. (2014. évi LXXVIII. törvény) hatályba lépése előtt kerültek a fogyasztói szerződésekben megállapításra, a szerződések részei maradnak (értelemszerűen a fenti megkötések nélkül).

A fentiek alapján nincs szó arról, hogy az alperesi pénzügyintézet ugyanazon tevékenységért kétszer érvényesítene díjat (ügyleti kamatban és folyósítási jutalékban), vagy úgy számítana fel ellenszolgáltatást az adós terhére, hogy annak háttérében nem áll banki szolgáltatás, illetve a szolgáltatás mibenléte ne lenne világos és érthető. A hitel folyósításával az alperesnek a konkrét esetben is szükségszerűen merültek fel banki adminisztrációs költségei, hiszen nem vitatottan hitelbírálatra került sor és a szerződéseket elő is kellett készítenie, így **nem beszélhetünk a folyósítási jutalék tekintetében olyan költségről, ami mögött nem áll banki ellenszolgáltatás.** E költségek ugyanis önmagában a kölcsön használatáért és kockázataért fizetendő kamatban nem térülnek meg.

A banki ügyvitellel összefüggésben törvényszerűen - és **mindkét fél érdekében - felmerülő folyósítási jutalék tehát** díjként érvényesíthető, a jogszabályi rendelkezések tartalmának megfelelően került a felek szerződésébe. A jutalék fogyasztó általi viselésére vonatkozó rendelkezés szövegezése, **a folyósítási díj százalékos mértéke és vetítési alapja** a szerződésben **világosan és egyértelműen meghatározott volt.** (Ptk. 209. § /6/ bek) Arra pedig maguk a felperesek sem hivatkoztak keresetükben, hogy a folyósítási jutalék eltúlzott mértékű lenne.

Az ítéletábra nem látott lehetőséget a per tárgyalásának a felfüggesztésére a .../17. ügyszám alatt kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárásra tekintettel. A konkrét esetben alkalmazandó jogszabályi rendelkezésekkel kapcsolatban a felfüggesztési kérelemben hivatkozott eljárás során - az Európai Bíróság előzetes döntését igénylőként megjelölt kérdés - az árfolyamkockázat fogyasztóra történő telepítése és azon belül „a világos és érthető megfogalmazás mibenléte” volt. Mindez az Ítéletábra álláspontja szerint Kúria 2/2014. PJE határozata folytán kellően tisztázott, a perbeli esetben megválaszolható volt, így nem indokolt az irányelv, illetve a Charta értelmezése.

A fentiekre tekintettel az ítéltábla a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

A másodfokú eljárásban is vesztes felperesek a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján kötelesek az alperes másodfokú eljárással összefüggésben felmerült költségének a megtérítésére, melyet az ítéltábla az alperest képviselő ügyvéd díjában a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a/ pontja, 3.§ (5) bekezdése és 4/A.§-a alapján határozott meg a rendelkező részben írt mértékben.

A pervesztes felperesek kötelesek a részükre engedélyezett személyes illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megtérítésére a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) és 15.§ (1) és (3) bekezdése alapján.

G y ő r, 2017. március 8.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Mészáros Zsolt sk.
előadó bíró

Dr. Ferenczy Tamás sk. bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: